

lattede for eller ogsaa at betale $\frac{1}{2}$ pCt. i Indkomstkaf, at De ville se, at det er megen Sandfynlighed for, at Befolkningen i Landet for største Delen vil være utilfreds med, at man foretager en saadan Forandring. Jeg skal med Hensyn til Tobakstolden ikke gaa ind paa de almindelige Betragtninger, som vi havde under Debat forrige Aar, men jeg kan dog ikke undlade at gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til hvad den ærede Ordfører i Dag har anført. Den ærede Ordfører sagde ved en anden Position, nemlig den, der er stillet under Nr. 82, at han efter som han ifjor havde været med til at stille dette Forslag, ikke vilde undrage sig for at deltage i det i Aar. Det forekommer mig, at den ærede Ordfører havde en hel Del stærkere Grund til med Hensyn til Tobakstolden at gjøre den Betragtning gjældende, at hans Anskuelse fra ifjor burde udøve en vis Indflydelse paa hans Anskuelse i Aar; thi naar man ser hvad den ærede Ordfører med Hensyn til dette Punkt har været med til at anbefale og foreslaa ifjor, og derhos ser hen til den meget omhyggelige Motivering, som den ærede Ordfører har givet i den skriftlige Betænkning over denne Sag ifjor, saa har man virkelig ondt ved at forstaa, at den ærede Ordfører idag med Hensyn til et Forslag om Tobakken væsentlig har støttet sig til det Utilraadelige i at indføre en indenlandsk Afgift paa denne Artikel. Den ærede Ordfører har nemlig med megen Sandhed ifjor udvirket, hvorfor Afgiften af indenlandsk Tobak var rigtig, selv om en Forhøielse i Tolden af Tobak ikke maatte finde Sted. Den ærede Ordfører har udvirket, hvorledes den Forhøielse, som stete ved Krigskattolden, har bevirket en i og for sig uhenigtsmessig og for Landet utjenlig Udvikling i den indenlandske Tobaksdyrkning, som det derfor var en Opgave for Statskassen at sørge for, at man ikke opmuntrede, og derfor burde der lægges en Afgift paa indenlandsk Tobak. (Ordføreren: Derfor!) selv uden at nogen Forhøielse fandt Sted. (Ordføreren: Nei!). Derhos foreslog den ærede Ordfører i Forbindelse med et betydeligt Flertal af Toldudvalget ifjor, at man ikke skulde blive staaende ved den Forhøielse, som Regjeringen havde foreslaaet, nemlig fra 7 til 10 p., men at man skulde gaa yderligere og forsøge Forhøielsen til 12 p. (Ordføreren: Det er feil!). Jeg beder den ærede Ordfører mange Gange undskylde mig, men det Punkt er jeg sikker paa, er rigtigt. Jeg tvivler ikke paa, at den ærede Ordfører vil have Betænkningen fra ifjor ved Haanden, og jeg indseer for, at den ærede Ordførers Navn vil findes paa Endringsforslagslisten under Forslaget om, at der skulde betales en Afgift af 12 p. for Tobaksblade og 6 p. for Stilk, i Stedet for den Afgift, som Regjeringen havde foreslaaet. Det vil altsaa ses, at den ærede Ordfører selv har ledet os ind paa denne Bane, og har været med til at opfordre

Regjeringen til at fremkomme med Forslag af dobbelt Art, nemlig for det Første ikke at blive staaende ved den tidligere Tante at sætte en Told af 10 p. paa Tobaksblade, men forhøje den til 12 p., og derhos at foreslaa en Afgift af den indenlandsk dyrkede Tobak. Nu synes det mig, at man maa holde Regjeringen det meget til Gode, at den lemper sig efter et saadant Onske, som er udtalt af et betydeligt Flertal i det talrige Udvalg, og stiller Forslag i Overensstemmelse hermed — med Undtagelse af det ene Punkt om en Nedsættelse for Tobakstilk, som den ærede Ordfører selv nærmere vil forklare — og at det er en egen Situation, naar man nu i Udvalget i Aar med et betydeligt Flertal foreslaar, at man ikke skal gaa ind paa nogen af Delene, og ikke engang gaa ind paa, hvad man ifjor foreslog, men blive staaende ved, hvad der nu gjælder. Det tyder paa en saadan Mangel paa Holdning i Thingets Stilling til de vigtigste Spørgsmaal, at det maa siges at være meget uheldigt. Jeg skal, siden jeg er ved Tobakken, gjøre en Bemærkning, som jeg egentlig maa rette til mig selv, ligesom til Udvalget og det Hele. Jeg frygter for, at Udvalget, saavel som Regjeringen, ere komne til at gaa Tobakspinderne her i Landet lidt vel nær. Det er paa Grund af Oplysninger, som jeg først, efterat Udvalgets Betænkning er afgiven, har faaet saa fuldstændig, at jeg ret turde stole derpaa, at jeg er bleven bange for, at dette Forhold af 12 til 14 og selv dette Forhold, som i Forslaget Nr. 69 er opstillet af 7 til 9 mellem fabrikeret og ufabrikeret Tobak ikke vil være billigt. Det vil sige, mine Herrer, jeg tror, at af 9 Ud. uforsarbejdede Tobaksblade, som notabene indeholde en ikke ringe Vægt Stilk, kan der ikke faas, undtagen i alt Fald af de allerfletteste Sorter Røgtobak, 7 fabrikerede Pund, og dersom dette er Tilfældet, tror jeg, at det maa siges at være ubilligt imod den indenlandske Fabrikation at opstille Forholdet 7 til 9 og endnu mere naturligvis Forholdet 12 til 14. Jeg tror, at Forholdet bør være 7 til 10, naar man skulde være nogenlunde sikker paa at faae det rette Forhold. Men jeg siger dog ikke dette for at foreslaa Thinget at træffe nogen Afgjorelse i saa Henseende, men kun for at anbefale Sagen til Udvalgets Prøvelse mellem 2den og 3die Behandling. Der er et Par Punkter af lignende Bestaaffenhed, som jeg maa tillade mig at sige nogle Ord om. Det første angaar Sulferraffinaderierne. Regjeringen har foreslaaet Forholdet for Tolden paa raffineret Sulfur sat til 6,2 p., og dette har jeg tilladt mig i Forbindelse med et Par ærede Medlemmer at foreslaa nedsat til 6 p. Derimod har Flertallet foreslaaet at sætte det ned til 5,5 p. Dette sidste har jeg en stor Betænknelighed ved. Jeg erkjender, at naar vi tage Forholdet ganske simpelt, saa vil en Told af mellem 5 og $5\frac{1}{2}$ p. omtrent svare til den Told, der svares af den